

MAIG 2006

La Tossa

L'abril és temps de presentacions de llibres.
En la fotografia, un aspecte de la del nou volum, de tema moianès,
d'en Picanyol (9 d'abril)

índex

Editorial	3
Pluviomètrica	4
Vida municipal	4
El Moianès fa cent anys segons «El Pla de Bages»	
Maig de 1906	5
L'Esplai	7
Experiències de la presó: la Trinitat	8
Tenes paradís	10
Moianès Solidari	11
Caminades pel Moianès	14
Pensaments caçats al vol	15
«Postals de Calders»	16
«Històries d'una pensió» d'en Picanyol	18
«L'estudi del pintor»	21
Publicacions	22
Confirmació	24
Biblioteca de Moià	25
Pàgina de l'Institut	26
Campanades	27
Notícies de l'Estany	28
Noticiari	28

DIPÒSIT LEGAL B-4501-1983

MOIÀ

MAIG 2006

Any 60 Núm. 658

Redacció: Joies, 11, tel 93 820 81 36

Impressió: Winihard Gràfics, Moià

Fotografies: Renom, J. Soler,

Arxiu Alsina i particulars

LA TOSCA es membre de l'Associació

Catalana de la Premsa Comarcal

LA TOSCA a INTERNET:

<http://www.latosca.org>

latosca@latosca.org

125 ANYS DE PATRONATGE

El 27 d'abril s'ha celebrat el 125è aniversari de la proclamació de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de Catalunya. Amb aquest motiu publicuem una composició de la nostra col·laboradora Clara Solà, escrita en 1997 i que no pogué ser publicada dins la monografia que LA TOSCA dedicà al cinquantenari de l'ofrena d'una llàntia del Moianès a la Moreneta. L'escrit es titula «Hem posat oli a la llàntia moianesa»:

Paisatge eternament immòbil,
anys de dol, pedres vives.

Oregen en el vent cendres i senyeres;

ran de la terra, petges,
mirades i sospirs de bonesa

de pelegrins absents avui
però presents en la llum
de la llàntia moianesa.

En la solitud de cada cor
secrets hi ha: de goig,

de dolor, delit, mort i vida,
d'incerteses prou madures,

ara, que cada record
és la ferma aparença

del sentiment comú
i de cadascú.

Homes i dones senzills

i honestos en el fer quotidià
engrandeixen l'amor

per Montserrat,
símbol de Catalunya,
oberta de nord a sud, d'est a oest.

Fesomia inoblidable
encaçada de postes de sol

i albes de llevant,
farcida de plors i anhels,

camins i canals preuats
per la lluita i l'esperança

de tot temps.

Sigueu per a tothom bàlsam,
Dona Bruna,

imatge trobada

i amb llengua pròpia venerada.

Volem reposar prop vostre
trobant la pau

en el silenci immens de la muntanya.

ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA DE L'ESCOLA PIA DE MOIÀ

LATITUD 41°48'53" N - LONGITUD 2°5'44" E - ALTITUD 741 m

Març del 2006

DÈCADA	TEMPERATURES			ESTAT DEL CEL			VENT	PLUJA	
	MÀX.	MIN.	MIT.	Serens	Coberts	Núvols	Dominant	PARCIAL	TOTAL
De l'1 al 10	16'5	-4	6'1	4	1	5	W	1	
De l'11 al 20	19	1'5	8	1	2	7	W	3'2	
Del 21 al 31	23	2	13'2	5	1	5	W	0'4	4'6

Cartes Illa i Casanova té establerts els següents serveis d'informació meteorològica per internet: [MeteoMoia: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia.htm>](http://www.elmoianes.net/meteoMoia.htm)

Visió del temps en directe: [Visió del temps en directe: <http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam.htm>](http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam.htm)

Fotografia actualitzada sobre el temps:
<http://www.elmoianes.net/meteoMoia_WebCam_Foto.htm>

VIDA MUNICIPAL

Ple del 4-4-2006

En la sessió extraordinària del Ple de la corporació municipal celebrada el 4 d'abril del 2006 s'acordà per majoria absoluta:

—Crear la Junta Local de Seguretat.

—Convocar un concurs-oposició de dues places d'agent de la policia local.

—Modificar el projecte tècnic d'urbanització de la ronda de les Illes i altres carrers.

—Modificar la imposició i ordenació de contribucions especials per les obres

d'urbanització de la ronda de les Illes i altres carrers (Dr. Rius, Dr. Oriol, Dr. Alòs, Camí Ral, Sta. Joaquina de Vedruna).

Ple del 25-4-2006

En la sessió ordinària del Ple celebrada el 25 d'abril s'aprovà definitivament el text refós del «Projecte de reparcel·lació voluntària de la Unitat d'Actuació Urbanística, núm. 9», redactat per l'arquitecte Jaume Tuset Borrut amb data gener del 2006.

CLÍNICA DENTAL MOIÀ

Dr. Lluís Mª Anfruns i Serra

**-METGE ESTOMATÒLEG-
TRACTAMENTS AMB HOMEOPATIA**

VISITES DIÀRIES

C/ Sant Josep, 33, 1r. 1a. Tel. 93 820 81 28

EL MOIANÈS FA CENT ANYS SEGONS «EL PLA DE BAGES»

MAIG DE 1906

4 de maig de 1906

MONISTROL DE CALDERS. — El diumenge 29, se verificà la Primera Comunió dels nòys y nòyes, regnant en tot el dia l'animació pròpia de semblant festa.

Al dematí a la missa de Comunió, se tocaren al armòniom distintes composicions de música sacra, cantantse escullits motèts pel còro de l'iglèsia. Actuà de mestre director y pianista, nostre benvolgut amic l'intelligent músic En Josep Gamisans y Torrella.

La plàtica de Comunió igual que les plàtiques dels Eczericis Espirituals preparatius, estigueren a càrreg de nostre sàbi Ecònom doctor Bergadà; no cal dir que foren clars y brillantíssims, espill de profonds y hermosos discursos.

La solemne processó en que s'acabà tal solemnitat, estigué molt concorreguda, portant els nòys l'imatge de St. Lluís, y les nòyes la Immaculada Concepció. Verament impresionava l'ànim aquells blancs vestits y belles corones, símbols abdues de l'ignocència, acompanyat ab lo sever trajo negre y llàs blanc dels nòys, sens oblidar, l'encisador seguici del dols cant del russinyòl, y les flayres que embalsamen l'ambient ab els perfums que la natura prodiga regalos en la hermosa primavera.

Una festa que Deu vulga que per sempre més y ab igual solemnitat se celebri.

— En breu se preparen cambis notables en el Centre; Deu vulga que sien per millor be de la població. Seran sabedors els llegidors de EL PLA DE BAGES.

15 de maig de 1906

En sessió celebrada ahir la Junta provincial d'Instrucció pública va acordar passar a informe del senyor Inspector

els presupòstos rebuts de Figols y de Cardona.

Dir al mestre d'Estany, dòn Francisco Massó que la consulta que fa sobre pago de consums no es de la competència d'aquèsta Junta.

[...]

16 de maig de 1906

«Suscripció popular pera contribuir a sufragar els gastos que originin els actes organitzats per la Comissió de Solidaritat Catalana»

[...]

Monistrol de Calders

Joan Prat	0'20 pta
Sebastià Freixa	0'10
Josep Gamisans	0'10
Pius Canadell	0'10
Gumersindo Canadell	0'10
Joan Casarramona	0'10
Valentí Ponsa	0'10
Valentí Pla	0'10
Antón Catot	0'10
Isidro Picanyòl	0'05
Antònia Gallés	0'05
J. V. P.	0'10
LI. C. G.	0'10

18 de maig de 1906

«Suscripció popular pera contribuir a sufragar els gastos que originin els actes organitzats per la Comissió de Solidaritat Catalana»

[...]

Moya (segona llista)

Isidro Roca	0'15 pta
Sebastià Roqueta	0'15

Jaume Roquèta, ab barretina vermella	0'10
Joan Surroca, carboner	0'10
Ramon Pònsa	0'10
Una nòya d'una casa de camp, A. V.	0'15
D. G., de Monistrol de Calders, estiuejadora nostra	0'15
Una pageseta apròp de les 15 primaveres	0'15
Una Filla de Maria de Moya	0'15
Del Círcol Industrial de Moya, Ramon Molas	0'25
Manel Ruiz	0'25

19 de maig de 1906

MOYA. — Lo de la electricitat ja dexa de ser projecte; s'ha firmat la escriptura de venda de la Casa Cerdenyà (1), o de cal senyor Joan aviat doncs serà un fet aquesta millora. Son molts els particulars que instal·laràn l'alumbrat elèctric.

— Se diu que un fabricant de Barcelona posarà telers mecànics; ja convindria, que son molts els texidors que fa sis y sèt setmanes que no trevallen. Ab l'indústria mecànica la població adquiriria moviment y vida.

— El Gremi de traginers ha determinat fer celebrar un funeral per l'ànima del Pare Escolapi moyanès, Gayetà Roca (Q. A. C. S.) (2), en mostra d'agraïment pels celebrats sermons de Sant Antón, rublèrts de datos històrics del art y del terror.

— El Círcol Industrial de Moya, societat d'instrucció y esbarjo independent de la política, ha conseguit per medi de nostre mentíssim Diputat a Corts don Alexandre Ma. Pons del Eccim. senyor Ministre de Foment una biblioteca d'obres científiques escullides pera ilustració dels socis. El valiós donatiu porta la següent enumeració del ministeri de Foment.

D'Agricultura, número 3.604.

D'Obres públiques número 3.605.

Biblioteca popular, número 3.606.

Biblioteca escullida, número 3.607.

Es molt eleogiada aquesta conducta de nostre digne Diputat que no promet en

va y dona més de lo que promet. Desde aquestes planes se li donen les gràcies més afectuoses en nòm del Círcol Industrial Moyanès.

31 de maig de 1906

La grossa a Castelltersòl

El dimars al matí hi hagué un gran enrenou a Castelltersòl. Arribaren rumors de que 'l bitllet de la Loteria de Madrid número 22.202, que 'l jugaven en "Crespis" el cafeter (3) y mes de 40 participants, en sa major part gent de molt modesta posició, havia sigut premiat ab la primera sort de 160.000 pessetes.

Els participants sortiren de llurs cases donant mostres de satisfacció y rebent les enhorabones de tothom. El que menys en tocarà seran 600 duros, y axò es una *fortuna* per ells. Aquí ont ordinàriament se passa la vida sense cap incident anormal, axò ha causat una gran emoció, es el gran *succés*. Dimars, tota la gent era pels carrers. No 's parla de res mes. El cafè den Crespis està molt concorregut, y tot son plans y càlculs pera guardar el bitllet, pera portarlo a Barcelona a cobrar, pera dipositar els 32.000 duros y fer el repartiment. Les converses y els incidents que motiva son molt entretinguts y fins divertits. Alguns recorden les escenes de la comèdia "Les Garcés", del Iglesias (4).

Però 's pòt assegurar que no acabarà de aquella manera, perquè aquí tots tenen la serenitat necessària pera compèndrer que per 600 duros no han de dexar de treballar ni fer la mes petita falta de consideració mútua. Hi ha alegria y satisfacció, però no hi ha cap eczageració.

— L'Ajuntament te pensat fer una manifestació pública d'agraïment al fill de Castelltersòl don Cebrià Calvèt, per les grans millores que, per son compte, està fent en aquesta població. En el carrer del Pedregà, quan s'acabin les construccions que hi fa, hi tindrà sèt *torres* molt elegants y de gran comoditat. Te 'l pensament de construir un carrer de cases

pera obrers, que tanta falta n'hi ha. Tot axò y les obres que ja te realitzades, han suggerit la idea de que en agraïment se posi'l nòm de carrer den Cebrià Calvèl al carrer del Pedregà. Ho considerem encertat y tot el poble ho veurà ab gust.

Transcripció i notes: Jaume CLARA I ARISA

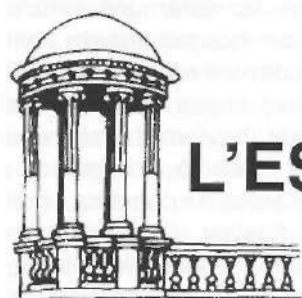
(1) La Casa Cerdanya, coneguda a partir d'aleshores com «La Central», precisament per haver-s'hi instal·lat la central elèctrica, era fins fa pocs

anys a la cantonada del carrer de Sant Josep amb el carrer de la Coma.

(2) Gaieta Roca (1836-1906), escolapi i historiador. Deixà escrites diverses llibretes amb anotacions de caràcter històric.

(3) En realitat ha de ser «Cropsis», tal com recull en l'apèndix a *Castellterçol: història de la vila i el seu terme* Dolors Lamarca, a qui dec també la informació que «Cropsis» era el motiu de l'avi de Joan Calvo, que tenia el cafè de la plaça Nova, actualment de Prat de la Riba.

(4) Ignasi Iglesias (1871-1928), dramaturg, havia escrit l'any anterior l'obra *Les garses*, en contra del diner guanyat sense esforç.

L'ESPLAI

^ eus ací les activitats de l'Associació de Gent Gran de Moia (l'Esplai), que extraïem del butlletí informatiu núm. 118 (abril 2006).

Diumenge dia 2 d'abril, a les sis de la tarda, cantada d'havaneres a càrrec dels cantaires de l'Esplai de la Garriga. Sor-teig d'una toia.

Diumenge dia 9 del mateix mes, també a les sis de la tarda, sessió cinematogràfica, oberta a públic infantil, amb la projecció del film de Walt Disney *La dama y el vagabundo*.

Diumenge dia 16, a la mateixa hora, ball animat per Rafel.

Dijous dia 20 d'abril, a les sis de la tarda, assemblea general ordinària: lectura de l'acta de l'assemblea anterior; lectura de la memòria de l'any 2005; estat de comptes de l'any 2005; presentació de les activitats previstes per a l'any 2006.

Diumenge dia 23, també a les sis de la tarda, actuacions d'una artista amb els monòlegs «El xou de la Karmeta», «La iaia cangur», etc.

Dimarts dia 25, excursió a Montserrat, amb dues opcions: retorn de Montserrat a la tarda i visita de la comissaria dels Mossos d'Esquadra a Manresa; o bé dinar a Odena.

Diumenge dia 30, a les sis de la tarda, ball animat pel teclista Josep Maria d'A-vinyó i sorteig d'una toia.

A notar que aquest número del butlletí de l'Esplai incloïa una llista de «telè-fons d'interès preferent», útil per a evitar complicacions a l'hora de telefonar per urgències, tal com s'explica en l'editorial.

	MOIÀ Avda. Zona Industrial. s/n Tel. 830.12.25
GAS-OILS ROVIRA, S.L.	AVINYÓ Antoni Pont, s/n Tel. 838.72.78
CALEFACCIONS INDUSTRIES AGRÍCOLA	CALDERS Crta. de Manresa Km 18,4
	

EXPERIÈNCIES DE LA PRESÓ: LA TRINITAT

Fn aquest article voldria explicar algunes de les impressions que vaig viure en les visites que fèiem als joves de la presó de la Trinitat. Va ser el primer lloc on començarem la tasca pastoral penitenciària, després de la constitució de la nostra associació. Havíem arribat a les nostres mans una llista de set o vuit joves de Mataró ingressats allí que havien expressat el desig d'entrar en contacte amb alguna persona de la seva ciutat. No ens ho pensàrem pas dos cops. Acompanyat d'un bon amic i també membre fundador de l'associació, vàrem visitar-los per primera vegada després d'aconseguir els pertinents permisos.

No és fàcil expressar els sentiments que vaig tenir mentre ens anaven tancant i obrint portes fins a arribar al lloc assignat per a poder parlar amb els joves que portàvem en llista. Era una classe al costat d'un dels patis, on uns nois jugaven a futbol. Sentíem la cridòria pròpia de qualsevol partit. També n'hi havia alguns que no jugaven i que xerraven entre ells tot fumant.

Bo i esperant que es presentés el primer jove que havíem cridat, ens preguntàvem com serien aquests nois, com ens rebrien, quina mena de conversa podríem tenir amb ells, si sabríem estar a les circumstàncies del moment, si després d'aquella primera trobada seríem capaços de tornar-hi... I és que entrar en una presó, i més encara de joves, requereix una sèrie d'actituds que nosaltres, per ser la primera vegada, no sabíem si seríem capaços de poder tenir. Ens havíem proposat de fer-ho tot amb la màxima naturalitat i senzillesa, i sobretot que no ens notessin cap mena de por de parlar

amb ells, malgrat que fossin uns delinqüents.

Poguèrem parlar amb tots i cada un dels presos que ens havíem proposat. Els diguérem qui érem i què preteníem amb la nostra visita: estar una estona amb ells, interessar-nos per la seva condició i mirar d'ajudar-los en els seus problemes, si volien i si era possible. Els comunicàrem que havíem format una associació per a l'atenció dels presos i llurs familiars de Mataró i comarca i quina era la seva finalitat. Que la nostra missió era totalment desinteressada, que era una tasca de voluntariat. Es varen estranyar que ho féssim gratuïtament i no com els educadors que tenien allà, que cobraven un sou.

Des del primer moment varen ser molt sincers, explicant-nos els delictes que havien comès i per què. Ens donaren l'adreça de les seves famílies perquè ens hi poguéssim posar en contacte, si ho crèiem convenient. Ens digueren que estaven molt contents de la visita i que hi tornéssim sovint, perquè allà, encara que eren molts, se sentien sols i tenien necessitat de comunicar-se amb persones que els poguessin comprendre i no tinguessin res a veure amb la gent de l'entorn de la presó.

Vàrem sortir molt contents de la visita. Contents també de les atencions i facilitats que ens tingueren tant el subdirector de tractament com la funcionària que ens va acompanyar.

A partir d'aquí, les visites a la Trinitat van sovintejar. Mai no m'hi vaig sentir estrany. Potser la condició d'escolapi feia que m'hi trobés molt bé, conversant amb aquells joves. I que consti que la tasca no era fàcil. Conectar amb la seva

manera de ser, de pensar, amb els seus punts de vista, amb els seus projectes i ambicions, tot fruit d'una formació i d'una cultura tan diferent dels joves que havia conegut en els ambients escolars i post-escolars, de convivències, de moviments, etc, que al principi em sentia una mica perdut. Vaig adoptar l'actitud d'escoltar molt, deixar-los expressar tot el que volguessin, i parlar poc. És així com en poc temps ja ens havíem guanyat la seva confiança.

La major part d'aquells nois provenien d'ambients marginals, eren quasi analfabets, de famílies pobres i desestructurades. Des de molt jovenets ja agafats en el món de la droga i, per tant, abocats a robar per aconseguir les dosis necessàries. Algun d'ells havia estat introduït en la prostitució pel seu propi pare. Un de raça gitana ens va ensenyar el seu cos ple de forats de bala en baralles que havien tingut al carrer amb altres bandes. Hi havia un noi de només setze anys que ja havia comès un assassinat. Quasi tots inculpats de robatoris i amenaces amb arma blanca.

Cada un dels joves tenia la seva pròpia història —molt curta encara— i la seva prehistòria, que heretava de la família i de l'ambient social en què havia viscut.

Si bé el clima en què viuen els reclusos sembla bastant normal, quan fa un cert temps que parles amb ells vas descobrint els problemes en què es troben: enveges, desconfiances, els més forts dominant sobre els més febles, pors, endeutaments per culpa de la droga, fracassos en l'ambient familiar i sentimental... Fins i tot una vegada ens vàrem trobar al mig d'una baralla a cops de bastó, tement per la nostra integritat física. Sort que tot va acabar bé, en part gràcies a la nostra intervenció.

Alguna vegada ens havíem passat tota l'estona a la infermeria jugant al parxís amb els tres o quatre que estaven allà, separats dels altres per raó de la malaltia de la sida. Aquests encara se

sentien més sols i desemparats i necessitaven més companyia i amistat.

Durant un llarg temps vàrem procurar fer una mica més agradable la vida dels empresonats. Hi vàrem portar algun conjunt de música moderna, un grup de dances sevillanes —com varen gaudir!—, un prestidigitador que va fer les delícies de tots, un equip juvenil de futbol i altres activitats que varen agrair de tot cor.

Seria molt llarg explicar les moltes històries que vàrem conèixer en les nostres visites. No voldria pas negar la part de responsabilitat personal que té cada un d'aquells joves en els delictes comesos. També n'hi he conegut algun de totalment innocent. Però és molt trist i decebedor veure tants joves, molts d'ells amb fermes valors personals, que hagin de passar anys i anys tancats, quan en altres circumstàncies podrien ser unes persones normals i profitoses en la nostra societat. Segurament les causes que generen aquestes situacions són molt complexes i variades. La societat que formem entre tots hi té la seva part de culpa. Quina és la nostra?

Acabo citant unes paraules de la Comissió Episcopal de Pastoral Social:

El creient i la comunitat cristiana han de mirar els empresonats com a germans molt estimats i exercir amb ells un apostolat d'amor i de perdó, perquè un home de fe sap que l'última i definitiva justícia per a tothom és el perdó. L'home podrà ser un delinqüent davant la llei, però en l'àmbit humà és un home com tots els altres, un fill de Déu, una criatura sagrada, digna del respecte més gran.

L'Església i les seves institucions, amb la col·laboració de tota la societat, amb tots els mitjans al seu abast, s'han de comprometre a lluitar per una societat més justa, on tots els ciutadans estiguin integrats amb igualtat d'oportunitats, amb els mateixos drets i deures.

Josep M^s OLLER, escolapi

TENES PARADÍS

L'inici de la primavera, amb els primers dies de calor, posava data de caducitat a la visita que volia fer als darrers quilòmetres del riu Tenes (per a mi, però, serà sempre el riu de Sauva Negra). Volia trobar l'antic molí, dit de la Bauma, que ja ni s'anomena en el darrer mapa de l'editorial barcelonina Piolet (el Moianès necessita urgentment dotar-se d'eines pròpies per a conservar la memòria històrica i àdhuc per a defensar, des del present, un futur possible).

Deixarem el cotxe al costat del riu, en el darrer tram en què transcorre encara per l'altiplà, abans d'estimbar-se pels cingles del Fai. Seguïrem en un primer moment la pista que permet l'accés dels vehicles a la presa en què es reté l'aigua per tal de permetre allargar la temporada de visites turístiques al monestir de Sant Miquel. Ben aviat, un cop superada la porta de ferro, a l'esquerra un corriol ens permetia d'anar guanyant alçària. En la llunyania es veia en algun moment Puigdolena; més a prop, tot just a l'altre costat dels penya-segats, una magnífica

finca, que podria ser el Serra, i al fons, omnipresent, encara el riu Tenes.

Com sempre, el camí és orfe d'indicacions. Únicament el sentit comú em fa decidir per un lloc determinat per a iniciar el descens fins al llit del riu. El molí conserva encara alguna part del sostre, i una habitació en què no fa pas gaire temps hom ha fet foc. La resta de l'edifici, que hom s'imagina quasi majestuós, és cobert per la vegetació, que de ben segur acabarà engolint-ho tot. Només l'acció decidida de l'ajuntament de Sant Quirze Safaja, del Consell Comarcal o del Consorci del Moianès poden evitar aquest final tan tràgic.

Per deixar-ne constància a la galeria d'imatges de www.moianes.net, vàrem fer la fotografia que acompanya aquest relat i que adreçarem a Feliu Arïanos Masllovet amb el prec que la inclogui a la resta de fotografies que ens recorden com era de bonic Sant Quirze Safaja i el seu terme municipal.

Antonio MORA VERGÉS

El Molí de la Bauma

MOIANÈS SOLIDARI

El dia 2 d'abril es va celebrar a Calders l'assemblea anual de l'entitat Moianès Solidari. Seguint la línia habitual, aquesta ONG benèfica aprofita LA TOSCA per a donar difusió a la memòria d'activitats de l'any anterior i a l'estat de comptes corresponent.

MEMÒRIA D'ACTIVITATS DE L'ANY 2005

Tal com es va acordar en l'assemblea de l'any 2004, el 2005 ha estat dedicat principalment al projecte econòmic de construcció del Centre de Salut a Cahete (Perú) com a continuació de la fase efectuada l'any anterior consistent en l'equipament del Menjador Popular per a infants.

La finalitat d'aquest Centre de Salut és cobrir una de les necessitats més importants de la població, pel fet que es tracta d'una zona amb alt risc d'epidèmies a causa dels constants corrents migratoris i de l'alta densitat de la població, que accentua l'exposició a malalties com a conseqüència de l'extrema pobresa en què viuen els habitants de la zona, la desnutrició infantil i la manca d'accés als serveis bàsics de salut.

Cap aquest projecte, que pel seu volum econòmic era inabastable en un sol any, s'hi han destinat 16.000 €. Dintre aquest import hi figuren les aportacions dels ajuntaments de Castellcir i de Sant Quirze Safaja i una aportació parcial de l'ajuntament de Moià a compte del seu compromís per a l'any 2004. Queda pendent de liquidar una part de l'aportació de l'ajuntament de Moià per al 2004 i la corresponent al 2005, com també la de l'ajuntament de Castellterçol del 2005.

A continuació detallem les activitats fetes al llarg de l'exercici 2005 en cadascuna de les poblacions.

Castellterçol Solidari

El dia 4 de juny es va muntar una parada de venda de productes de Comerç Just, per tal d'adherir-se a la Festa de Comerç Just que s'organitzava en diferents poblacions de Catalunya.

Es va organitzar per tercera vegada la festa «Cants per a la solidaritat», que va consistir en un sopar i que comptà amb l'actuació de la Coral Castellterçol i corals d'altres poblacions, les quals hi van col·laborar desinteressadament a benefici del Centre de Salut de Cahete.

Amb l'organització de dues conferències, sobre les Brigades Internacionals a Nicaragua i sobre la zona de Cahete al Perú, es va col·laborar amb la setmana cultural organitzada pel CEIP Ramona Calvet Picas dedicada a les diferents cultures del món.

El 28 de gener, a Cal Recader, els Srs. Ignasi M. i Laura Anzizu van explicar, en la seva conferència «Angola, un poble minat per la seva riquesa», la seva experiència de trenta dies treballant amb víctimes de les mines.

El 7 de maig, a la Biblioteca Municipal, va tenir lloc una conferència sobre el funcionament d'un orfenat a Ucraïna i l'experiència de l'estada d'infants d'aquest establiment amb famílies de Sant Quirze Safaja.

Els dies 10 i 11 de desembre, en el marc de la Fira d'Hivern, es realitzà una venda de llibres de segona mà, recollits al llarg de l'any, a benefici de l'entitat Raval Obert de Barcelona, amb un gran èxit de vendes i una bona col·laboració dels visitants en la recollida de mantes i aliments destinats a la mateixa entitat.

Castellcir amb Tothom

El dia 22 de gener, davant l'emergència provocada pel tsunami al Sud-est Asiàtic, es col·laborà en un acte de solidaritat organitzat amb l'objectiu de recollir diners per a ajudar els afectats. Alho-

ra es va decidir, d'acord amb el Casal d'Infants del Raval, que l'import de 1.400 a recaptats en la campanya «Il·luminem la nit de Nadal» que s'havia de destinar a aquesta entitat es destinés íntegrament a les víctimes del tsunami.

A l'estiu i amb destí a la campanya del Centre de Salut de Cahete, es van dur a terme per desena vegada les tradicionals «Nits de Música a la Fresca», que van ser inaugurades per les veus dels nens i nenes de Castellcir, sota la direcció d'Oriol Caso. Van comptar amb les actuacions al llarg de les sis setmanes del Cor Sant Esteve de Castellar del Vallès, «Un Tàpies i un Miró» (nit de màgia), del grup Maketa, de Joan Fargas & Cia., de l'Institut Gospel de Barcelona i del grup de cançó tradicional En Samarra. Amb la mateixa finalitat es va organitzar la «Pedalada solidària» a Santa Coloma amb més de seixanta participants.

Per Sant Andreu els nens i nenes, juntament amb els pares, van fer la pintada de postals de Nadal, que vengueren a la plaça el dia 8 de desembre. Prèviament es va anar al bosc a collir boix per fer les enramades i els rams per posar a la porta per Nadal, que foren venuts juntament amb les espelmes. Tota la campanya «Il·luminem la nit de Nadal» ha deixat un ingressos de 1.500 a, que s'han destinat al Casal d'Infants del Raval.

Calders Solidari

Els dies 28 i 29 de maig, amb motiu de la «Festa del comerç just» que es feia arreu de Catalunya, es va organitzar una parada a la plaça dedicada a la venda de productes diversos.

El mes de juliol les calderines Anna Aguilar, Montse Bacardit i Sílvia Rueda van anar al Perú per col·laborar amb la comunitat de la Divina Providencia en el menjador popular i la guarderia infantil.

L'activitat d'estiu va ser la mateixa que l'any anterior: una vetllada poètico-musical a la plaça Major que va consistir en un sopar en el qual s'anaven intercalant

peces de música, cançons i poesies de tots aquells nens i nenes i persones adultes que hi volgueren participar. La vetllada va tenir com a acte previ una xerrada i passada de diapositives per part de les tres noies esmentades, acabades d'arribar del Perú, que va donar a conèixer la zona, les persones i les activitats dutes a terme en el menjador escolar i com estava la construcció del Centre de Salut.

Moia

El dia 29 de maig, dintre la «Festa del comerç just» que es realitzava a Catalunya, es va instal·lar una parada de venda de productes d'aquest tipus.

El dia 2 de juny es va celebrar a la plaça Major la «Festa de la convivència». Amb el lema «Coneguem-nos!», unes quatre-centes persones es van reunir en una inoblidable vetllada. A través del *cuscús* africà, del *locro* argentí, l'*arròs moro* dominicà, el *dorado con patacones* equatorià, el *choripàn* uruguaià, el *pabellón* veneçolà i el nostrat *pa amb tomàquet*, els assistents van poder conèixer i degustar tota una varietat de plats que posaven al seu abast els millors exponents culinaris de cada país. La festa va comptar amb la participació d'artistes locals, com un grup folclòric juvenil equatorià, un grup africà, que oferí també una mostra de les seves danses, i les cançons veneçolanes interpretades a *cappella* per Beatriz, col·laboradora habitual en totes les activitat artístic-solidàries. A més de les actuacions locals vam comptar amb l'especial col·laboració del grup de tambors uruguaians de l'Associació Candombe de Vilanova i la Geltrú i el duo Juan-Ramon de Barcelona, que ens oferí un repertori de cançó argentina.

El 20 de novembre es va celebrar al pavelló de l'IES Moianès una «Festa solidària» destinada a recollir fons per al projecte de Cahete, amb la col·laboració de la poetessa Clara Solà acompanyada amb la música del saxó d'Irene Rovira i

MOIANÈS SOLIDARI - ESTAT DE COMPTES ANY 2005

Saldo existent el 31 de desembre 2004	8.428,95 €
Total entrades any 2005	+ 16.525,19
Total sortides any 2005	- 21.790,22
Saldo existent el 31 de desembre de 2005	3.163,92 €

CONCEPTES	ENTRADES	SORTIDES
Ingressos campanya: Posta de Salut - Cafete (Perú)		
Associació Cultural Modigliani (calendari 2004)	540,00	
Comerc Just (Posta-Comerc Just)	160,36	
Actes organitzats a Moia	790,40	
Actes organitzats per Castelló Solidari	331,35	
Actes organitzats per Castelló amb Tothom	1.700,00	
Actes organitzats per Cadenes Solidari	918,43	
Apuntament de Castelló	1.460,00	
Apuntament de Moia	1.300,00	
Apuntament de Sant Quirze Safaja	300,00	
Donatius	615,00	
Donatius	1.000,00 (1)	8.935,94
Altres campanyes		
Associació Raval Obert (Castelló Solidari)	1.403,00	
Emergència tsunami (A1 Castelló)	1.500,00 (1)	
Ajuda humanitària per al Sàhel (A1 Castelló)	300,00 (1)	
Casal d'Infants del Raval (Castelló amb Tothom)	1.500,00	4.703,00
Quintes sociis		896,00
Altres ingressos		
Lloteria 2005	1.222,00	
Reste Lloteria 2004	500,00	
Restringiments loteria 2004	- 1.288,00	
Interessos bancaris	6,25	
Apuntament de Moia (subvenció sensibilització)	600,00	
Apuntament de Cadenes (ajuda voluntaris Canete)	600,00	
Cadenes Solidari (voluntaris Canete)	300,00	1.990,25
Destinacions recapitacions		
Fons Català Cooperació - Fins Canete (Perú)	15.000,00	
Fons Català Cooperació - Fins Canete (Perú)	1.000,00 (1)	
Fons Català Cooperació - Emergència tsunami	1.500,00 (1)	
Fons Català Cooperació - Aj humanitària Sàhel	300,00 (1)	
Associació Raval Obert - Barcelona	1.403,00	
Casal d'Infants del Raval - Barcelona	1.500,00	
Ajuda viatge voluntaris Canete	900,00	21.603,00
Altres despeses		
Sortides i actes organitzats	150,00	
Despeses bancàries	17,22	18,22
TOTALS	16.525,19	21.790,22

(1) ingressos fets directament al Fons Català de Cooperació

representat l'estiu al parc. Dues de les voluntàries que aquest estiu van ser a Canete feren una projecció de diapositives sobre el Comedor Popular i Canete.

El mes de desembre es va realitzar com en anys anteriors una recollida d'aliments, a través de les associacions de pares de l'escola pública Josep Orriols Roca i de l'Escola Pia, amb destinació a Càritas per a la seva distribució a famílies amb manca de recursos econòmics.

S'ha continuat també la distribució de roba a través de la campanya «Roba solidària», amb la col·laboració entusiasta d'un grup de voluntàries que el dijous de cada setmana, durant l'hivern, han obert el local situat a la plaça de Sant Sebastià.

Sant Quirze Safaja

la guitarra de Ramon Ubasart, del Cor Parroquial, del grup de teatre Goma 4 de 6 i dels components del Musical, que van escenificar retalls del seu espectacle

Com l'any anterior, per Nadal es va efectuar una campanya de recollida d'aliments que s'han destinat a l'entitat El Xiprer de Granollers.

Garden Center Moianès

Composicions florals i plantes d'interior
Articles de decoració

Plantas de temporada
Arbres i arbusts

Complements de jardineria
Projectes de nous jardins i manteniments

Carretera N-141, Km. 21,9 (Hostal de la Grossa)
08180 - Moia (Barcelona)

Tel: 93 830 93 35
Fax: 93 830 93 36

www.gardenmoianes.com
garden@gardenmoianes.com

CAMINADES PEL MOIANÈS

Continuant el cicle de caminades curtes per diferents llocs del Moianès, que organitza Rivindel, el dia 12 de març es va fer la dotzena caminada. A les nou en punt del matí vuitanta-dues persones vam començar a caminar des de la plaça Catalunya (o dels ànecs, que és tal com es coneix popularment) en direcció al Sot d'Aluies, passant abans pel carrer Onze de Setembre, avinguda de la Vila, carrer del Remei i carretera de Manresa, per agafar el carrer camí de les Creus fins al final i pujar cap al camp de golf de Montbrú per l'antiga drecera de Montbrú. Tot seguit, girant a la dreta i en direcció nord, anàrem cap al pla dels Pins i a trobar el camí de Serramitja, el qual, ara anant cap a ponent i tot carenejant, ens portaria cap al serrat de Casagemes i el serrat de la Gana. Com que el camí és enlairat vam poder gaudir de vistes molt boniques sobre el Pirineu, encara amb **els** cims ben nevats. Les vistes eren

magnífiques tant pel cantó pirinenc com pel cantó del pla de Bages, Montserrat i Sant Llorenç del Munt. Donat que ens feia un dia clar i net la mirada s'allargava fins a l'infinit.

En passar prop del dolmen de Santa Magdalena hi vam fer una petita visita, ja que hi havia persones que no l'havien vist mai. Tot seguit vam passar prop de l'ermita de Santa Magdalena, que des de fa anys no té cap mena de destinació religiosa, ja que és de propietat particular i l'han reconvertida a altres usos. És una llàstima que sigui així, però almenys d'aquesta manera s'ha conservat l'estructura exterior i no s'ha ensorrat com altres ermites i cases de pagès, que per falta d'estadants es degraden i cauen en el més trist oblit i en runes.

Tot seguit vam passar pel costat de la masia de Serramitja, ben conservada pels seus propietaris i amb molta vida pels seus voltants. Després vam baixar un tros, en direcció a Monistrol de Cal-

L'ermita de Santa Magdalena

ders, fins a la bassa de Serramitja, i pels seus voltants vam esmorzar. Refets els ànims ens varen explicar una llegenda.

A continuació vam emprendre un camí força costerut i pedregós però de baixada, girant després a la nostra esquerra per un camí planer que va per mitja costa i que ens ofería unes vistes molt boniques sobre la vall de Marfà, la Datzira i la riera Golarda. Per aquest camí vam arribar al torrent de Font d'Esqueix i ja des d'allí vam agafar el camí de la baga de Montbrú i, tot pujant, vam arribar-nos fins a la casa, de Montbrú. Ens hi esperaven l'Imma i en Pere, els seus propietaris i fabricants de formatge a la mateixa casa, que ens varen obsequiar amb un tast dels seus productes i també

ens varen explicar una mica el procés per a elaborar formatges. Allà mateix ens vàrem fer una foto del grup de caminaires.

Acabada aquesta visita vam emprendre el camí per tornar cap a Moià. Ho vam fer seguint un tros del camí de carro d'arribada a la masia de Montbrú i, després de travessar el camp de golf pel mig, vam seguir camí per l'antiga dreuera que feia servir anys enrere la gent que vivia a Montbrú; així és que vam arribar al poble pel camí de les Creus, el mateix pel qual havíem iniciat l'anada. Finida aquesta caminada, esperem la pròxima, a veure per on ens portarà.

Sebastià PADRISA

PENSAMENTS CAÇATS AL VOL

Fls qui se surten amb la seva ho fan a base d'empuntegarse moltes vegades.

Tenir un moment de bona fama no costa gaire. Tenir-ne tota la vida, ja no és tan fàcil. I que durí molt temps després de la mort, ja no és gaire corrent.

La fama perduda és com un lliri trepitjat: ja no farà mai més olor.

Solament les mares saben de debò què és estimar i ser feliç.

Els qui estimen i veneren la mare, és impossible que siguin dolents.

Els qui encara no tenen fills tenen mitja dotzena de mètodes per a educar-los. Quan en tenen un, no tenen cap mètode que valgui.

Ajuda molt a ser una mica feliç tenir alguna cosa per fer, algú per estimar i alguna cosa per esperar.

Els desvagats no tenen temps per a ser feliços.

La millor felicitat és tenir bones relacions amb un mateix.

Naixem plorant i morim plorant. La felicitat no dura gaire estona.

Estar de sort consisteix a aprofitar les bones ocasions.

La millor manera per a tirar endavant no consisteix pas a celebrar èxits, sinó a superar fracassos.

Els fracassos ens arriben abans d'hora perquè precipitem l'arribada dels èxits.

Cada vegada que fracassem tenim entre mans l'oportunitat d'un èxit.

Els fumadors són la gent més tolerant que hi ha: mai cap no es queixa del qui no fuma.

L'assenyat és una mena de savi fet a còpia d'empuntegades.

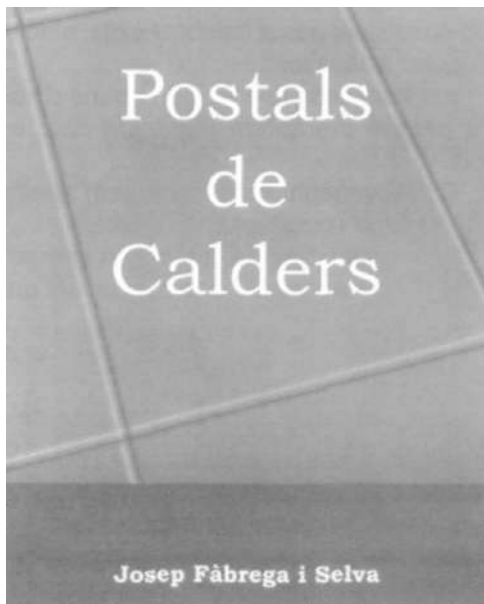
Un bon pare és molt millor que deu mestres.

Sebastià CODINA
(«Vacarisses», agost 2003)

«POSTALS DE CALDERS»

El diumenge dia 23 d'abril va tenir lloc al Centre Cívic de Calders l'acte de presentació del llibre Postals de Calders, de Josep Fàbrega i Selva, mestre nascut a Súria (que ha exercit a Artés, Castellgalí, Manresa i actualment Moià) i ara resident a la urbanització de la Guàrdia de Calders. En l'acte hi intervingueren Josep Ruaix, rector de la parròquia calderina, Lluís Cerarols, escriptor calderí, l'autor i Jaume Perarnau, alcalde del municipi. Reproduïm a continuació el parlament de J. Ruaix, prologuista també del poemari editat per l'ajuntament de Calders i imprès per Gràfiques Íster de Moià.

Encara que, com a prologuista del llibre *Postals de Calders*, ja he tingut ocasió de deixar escrites una sèrie de consideracions sobre l'obra i l'autor, em plau de participar en aquest acte de presentació, precisament el dia de Sant Jordi i Dia del Llibre, per expressar verbalment unes quantes consideracions més.

En primer lloc, recalcar que, venturosament, Calders afegeix un altre nom a la llista, relativament nombrosa, dels escriptors fills del poble o vinculats amb aquest. Justament en Josep Fàbrega té la delicadesa de citar, a la pàgina 11, tres predecessors seus amb aquesta característica: Fèlix Berch, Joan Bosch i Josep Clotet. Més encara: aquest nou escriptor calderí s'estrena amb un poemari que té per tema el poble mateix. És, doncs, un honor per al municipi disposar d'un recull de poemes de gran qualitat que glossen el seu paisatge i la seva gent. Pot dir-se veritablement afortunada una població que troba el seu cantor.

En segon lloc, m'atreviria a perfilar l'obra i l'autor amb unes característiques que es desprenen del seu nom i cognoms.

—Es diu Josep, nom bíblic i d'ascendència familiar (la seva mare era de cal Jepet, com consta en la dedicatòria de la p. 3), que ens fa pensar que el tarannà i la poesia d'aquest autor entronca plenament amb la nostra tradició catalana, tradició basada en la matriu greco-romano-cristiana que va conformar una nació fonament arrelada a la terra, d'on va sorgir un llenguatge plàstic, ric, expressiu, que s'ha conservat sobretot en la pagesia, món del qual prové, i amb molta honra, l'autor.

—El seu primer cognom és Fàbrega, mot que antigament significava 'ferreria, obrador de fabre', és a dir, el taller de l'artesà del ferro. Doncs bé, aquest autor, que té un talent innat per a la creació de bellesa, ha treballat pacientment i traçudament la matèria poètica fins a fer-ne una obra notabilíssima. Aviat és dit compondre 86 sonets, pràcticament tots ben cisellats, densos i consistents, arribant a vegades a assoliments nota-

Cerarols, Perarnau, Fàbrega i Ruaix en la presentació de les *Postals de Calders*
(foto de Xavier Costa)

bles (com ja explico en el pròleg, i ara voldria afegir-hi, a tall d'exemple, les sucoses rimes dels tercets de la p. 43: *-ull -all -ell*).

—El seu segon cognom és Selva, mot que evoca un 'bosc espès de vegetació alta', i, efectivament, en Josep Fàbrega és un enamorat de la natura, que retrata i descriu, i amb la qual, per dir-ho així, combrega, en les *Postals de Calders*. Per això, com veiem, per exemple, a la p. 77, lamenta que la civilització actual es divorciï de la natura i, almenys poèticament, fa el possible per salvar-la, juntament amb les paraules més lligades a la natura, com són les del món rural.

Finalment, voldria fer constar que aquest poemari està molt ben estructurat: té una unitat temàtica, *Calders*, com un eix entorn del qual van girant les dife-

rents *postals*, és a dir, visions segons els «espais» i els «moments». Igualment, que hi són molt oportunes les didascàlies després de cada poema, com també les notes de vocabulari; així, sense que el sonet perdi la seva aura poètica (feta de condensació, el·lipsi i misteri), el lector el pot entendre completament. I encara, que la parròquia de Sant Vicenç de Calders va tenir el privilegi de publicar anticipadament dos d'aquests sonets en les felicitacions de Nadal dels anys 2004 i 2005.

Gràcies, doncs, a Josep Fàbrega i Selva per les seves *Postals de Calders*, gràcies a l'ajuntament per haver pres cura d'editar-les i gràcies a tots per l'interès amb què les rebreu.

Josep RUAIX I VINYET

«HISTÒRIES D'UNA PENSIÓ», D'EN PICANYOL

l diumenge dia 9 d'abril (diumenge de Rams) a les sis de la tarda es va presentar a Moià el llibre Històries d'una pensió, del moianès Josep Lluís M. Picanyol, que aquesta vegada ha actuat, no com a dibuixant o ninotaire, sinó com a escriptor o memorialista. L'acte, convocat per l'ajuntament de Moià i l'editorial Barcanova, va reunir a l'auditori de Sant Josep, a les set de la tarda, moltes persones, que escoltaren les paraules del nostre company de redacció Carles Riera, del representant de l'editorial, del sabadellenc Pere Freixenet (antic dispeser de la pensió), de l'autor i de Josep Montràs, alcalde de Moià. Bo i felicitant el nostre amic Picanyol i desitjant èxit a aquesta seva obra literària, reproduïm el text que va llegir en aquell acte Carles Riera, advertint, de passada, que també s'han fet

altres actes de presentació (per exemple, a Barcelona) i que n'han parlat mitjans de comunicació (com ara Catalunya Ràdio el 30 d'abril al matí).

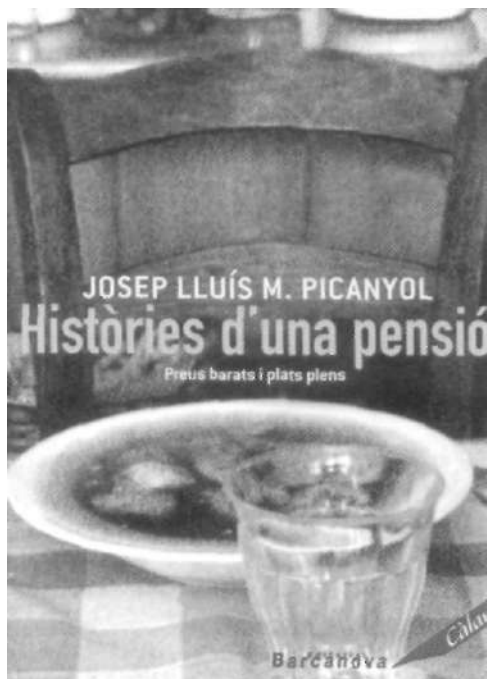
SENSE DIBUIXOS, PERÒ MOLT BEN DIBUIXAT

Com quan s'ensopeguen a mig carrer dues persones que fa temps que no s'han vist i l'una sol preguntar a l'altra «què hi ha de nou?», també a un llibre sempre li hauríem de demanar «què hi ha de nou?», o «què hi ha de bell?». Si no hi ha res ni de nou ni de bell, malament rai: l'autor ha perdut el temps i el farà perdre als seus lectors.

Un cop llegides les *Històries d'una pensió. Preus barats i plats plens*, del dibuixant, convilatà i amic Josep Lluís M. Picanyol, m'he dit «què hi ha de nou?», i ara us explicaré la meua sincera resposta a aquesta qüestió.

Superant la seva tossuda timidesa, l'autor ens ofereix un llibre de memòries originals, mai escrites per ningú fins ara: fets vius, reals, propers, que no et deixen indiferent, que et fan bategar a l'uníson amb l'autor i protagonista de l'obra. Aquest llibre és una obra d'art —una petita obra d'art, si voleu—, on es combinen el gaudi i la reflexió.

Escrit amb realisme i un gran luxe de detalls —Picanyol, en els seus dibuixos, també és un dibuixant realista i detallista—, s'hi narren els primers anys del trajecte vital d'aquell nen —ell mateix— que va créixer en l'ambient d'aquella pensió, o dispesa, del carrer de les Joies número 20, de Moià, allà en la dècada dels anys cinquanta del segle passat, ajudant la seva mare en el negoci de servir una

clientela heterogènia i pintoresca. I s'hi narren, també, les petites i grans heroïcitats i les molt diverses circumstàncies de molta gent, moianesos i forasters, d'aquells anys.

Al meu modest entendre, aquest llibre és, abans que tot, un acte de sinceritat —i, doncs, de llibertat— de l'autor amb ell mateix: s'ha encarat amb franquesa a aquella trasbalsadora circumstància que de petit va marcar-lo. Un llibre d'instants profunds, d'impressions que s'adrecen a la sensibilitat del lector, un llibre que «enganxa». Enganxa perquè parla de la vida, o sigui de la lluita, de la frustració, del desig, de la sorpresa i d'un melodrama sense música.

Tot això pel que fa al contingut; quant a l'estil, les seves innegables qualitats narradores, prou conegudes ja a través dels guions de les historietes o còmics —per exemple, la claredat expositiva, la contenció, etc.—, les retrobem en aquest treball de prosa narrativa amb voluntat literària. Als qui som addictes als dibuixos d'en Picanyol —sobretot, és clar, el seu personatge més famós, Ot el Bruixot, un mag capaç de meravellar-nos a cada pas— no ens hauria hagut de sorprendre que ara en Picanyol, com per art d'encantament, ens regali aquesta innovadora reflexió literària. Però, la veritat sigui dita, ben bé que ens ha sorprès: elegant dibuixant de línia clara, no ens l'imaginàvem tan destre a narrar una llarga història, inèdita i suggeridora, valent-se únicament de la paraula escrita, o sigui sense l'inestimable ajut dels seus dibuixos.

Tornant al fons de la qüestió, és un llibre amb estones per a tot: hi ha moments d'hilaritat i moments de transcendència, hi ha innovació, iniciativa i sorpresa. Aquest llibre parla d'un entorn quotidià, ordinari, habitual, parla d'allò que la fenomenologia n'ha dit «el món viscut», però esquitxat de tant en tant amb fets sorprenents, colpidors, espaterants. I, sense ser cap relat de ficció, l'a-

tenta lectura d'aquest llibre alimenta la llibertat de les nostres idees i de la nostra imaginació.

El seguit de converses, de vivències, esdevingudes en aquella dispesa del carrer de les Joies donen peu a l'autor per a anar teixint un relat a hores distret i a hores profund, a hores angoixat i a hores tranquil, un relat que es gronxa entre l'alegria serena del viure, i l'esforç —obstinat i persistent, superant giragoneses i ensopegades— de qui lluita en una petita epopeia contra l'adversitat, contra el fat, el relat de qui desitja obrir-se pas en l'existència —cantelluda—, estimant i sentit-se estimat, procurant ser un home normal enmig dels homes. Servits en un llibre, en un bon llibre, els fets —per revessos que siguin— semblen domesticats, temperats, amansits, més amables.

Com que tots veiem segons el que hem viscut i sentim segons el que hem sentit al llarg de la vida, òbviament també d'aquest llibre, com de qualsevol, tot-hom se'n farà una idea pròpia i en traurà unes conclusions, perquè cada lector es passejarà per les seves planes amb uns pressupòsits diferents; però ben especialment els moianesos el sentirem entranyablement familiar, serà punt de trobada per a molts lectors i jo crec que l'admiració, davant aquesta obra d'art, perviurà en nosaltres dies i dies.

Si em feien dir quines anècdotes m'han sorprès més o m'han resultat més simpàtiques i m'ho limitaven a tres, assenyalaria, primer, la de l'encontre de l'home més alt i l'home més baix de la dispesa; segon, la de l'Estevanell i el gat, i tercer, la de'en Marcel·lí aspirant a torero.

Llegir un llibre' vol temps; aquest, també, durant el qual el pensament a penes s'aparta del text, i els personatges de cada escena ens suggereixen moltes preguntes i ens comuniquen insòlits estats d'ànim. Llavors la nostra imaginació misteriosament s'enlaira i ens allunyem innovadorament cap aquell món que va ser, que va existir —si bé hi ha

Aspecte de la sala durant la presentació del llibre (Foto de Joan Capdevila)

moments que sembla impossible—. I no!, que aquesta és la «màgia» i la gràcia de la lectura —més original, més ampla, més oberta— que el relat televisiu. Malgrat l'indispensable esforç, si el que es narra en un llibre és interessant i el discurs llisca fàcilment, com jo crec que passa amb aquestes *Històries* d'en Picanyol, sense gairebé adonar-te'n ja ets al capdavant del llibre, i és llavors que et sap greu que la narració s'acabi i desitjaries que l'obra continués.

No essent cap tractat d'història, sinó un llibre de memòries, aporta tanmateix dades històriques i fa més ric el bagatge memorialístic local, o sigui el còmput de treballs que pretenen deixar, de forma escrita, el record d'uns temps viscuts. L'autor recorre amunt i avall els plecs de la memòria descrivint un temps i aportant unes imatges reals —com ja he dit i tornat a dir— que a les noves generacions els podrien semblar impossibles de tan erràtiques.

Ara bé, qualsevol llibre, un cop ha estat escrit i publicat, passa a tenir vida pròpia, talment un fill que s'independitza dels progenitors, i s'enfronta, tot sol, a gent i a móns de tota mena. Per Sant Jordi, cal suposar-ho, aquestes *Històries* d'en Picanyol competiran amb molta dignitat per guanyar-se un lloc d'honor en les parades dels carrers i places de

Catalunya, al costat d'altres firmes reconegudes, i, si reben l'acolliment que es mereixen i que jo desitjo ben sincerament, contribuiran a donar a conèixer encara més Mojà, a universalitzar-lo una mica més.

L'obra d'art sura per damunt del temps, ha estat construïda per a ser recordada, té vocació d'eternitat. El llibre d'en Picanyol, ben escrit —ni que s'hi hagi esmunyit algun error lingüístic—, serà capaç de parlar a les generacions futures, perviurà a aquest nostre temps, que passa, inevitablement. Cada persona té una biografia única, irrepètible, a través de la qual viu i veu el món; en Picanyol també la té i l'ha tinguda. I, artista com és, aquest cop ha canalitzat la seva energia creativa cap a la construcció d'una peça literària singular.

Ja per acabar. Un llibre sense lectors és un cadàver. Per a sobreviure, un text necessita ser llegit; altrament, mor, o bé dorm plàcidament un son profund sense que ningú l'en desperti. Rebem, doncs, aquestes *Històries d'una pensió* amb molta simpatia, llegim-les amb il·lusió, àvidament, i felicitem cordialment l'autor que ens ha narrat moltes coses noves velles (!), oferint-nos un llibre molt ben dibuixat ni que no contingui cap dibuix en les seves planes.

Carles RIERA

«L'ESTUDI DEL PINTOR»

I mb el títol «L'estudi del pintor» l'artista estanyenca i col·laboradora de LA TOSCA Marina Berdalet va presentar, del 12 al 30 d'abril, a Manlleu (Aula de Cultura de la Caixa de Manlleu) una exposició de pintures i dibuixos. Reproduïm l'escrit de presentació signat per la mateixa pintora i, passat a blanc i negre, un quadre en què apareix el pintor moianès Joan Abancó en el seu estudi.

L'exposició que aquí presento reuneix un conjunt de peces realitzades durant els anys 2004-2005 a cavall de dos tallers de pintura: l'estudi d'en Joan Abancó, a Moià, i el meu propi, a l'Estany. A Moià m'hi vaig passar ben bé tot l'estiu del 2004 i després, esporàdicament, alguns dijous i divendres. I és que, en cada racó d'aquest espai físic, hi trobava una excusa per a pintar. Més endavant vaig continuar obsessionadament amb el tema, però en el meu propi estudi. Així es va fer la sèrie «L'estudi del pintor».

Heu de saber que als seus vuitanta-nou anys el pintor moianès Joan Abancó continua posant-se davant del cavallet a les vuit del matí. Començant una tela,

retocant-la, esborrant-la. Cada dia amb l'objectiu renovat d'aconseguir un bon quadre. Cada dia dedicat a l'obsessió de la pintura. Cada dia, com deia Paul Valéry que fa el pintor, prestant el seu cos al món per transformar el món en pintura.

La sèrie «L'estudi del pintor» vol agrair l'hospitalitat d'en Joan Abancó i celebrar la seva obsessió a través de la representació de l'espai on es gesta la pintura: el taller de l'artista. Pinzells, paleta, pots de pintura, d'aiguarràs, llibres i papers, el cavallet, bastidors, objectes heterogenis, quadres dins el quadre.

«L'estudi del pintor» vol fer evident la feina silenciosa, la tenacitat i el compromís, la rutina, la disciplina i la satisfacció (o no) que hi ha sota cada obra acabada.

Marina BERDALET

Sant Josep, 17 MOIÀ
93 830 11 28

PUBLICACIONS

Fn aquesta secció donem compte de publicacions relacionades amb Moia o el Moianès o bé d'informació publicada sobre la nostra vila i rodalia i la seva gent. Distingim tres apartats: llibres, revistes i diaris.

Llibres

En l'apartat de llibres, aquesta vegada en ressenyem un (a part dels que ja surten esmentats en altres seccions): *P. Francesc Sagrera i Riera. Escolapi, educador i contemplatiu*, de Mn. Ramon Roca i Sallas, prevere moianès actualment resident a Vic i col·laborador de LA TOSCA. És un opuscle de 28 pàgines, editat per l'autor i imprès per Gràfiques Íster, de Moia, que recull textos ja publicats anteriorment, en gran part, dins el nostre butlletí. Qui estigui interessat per aquest volumet pot demanar-lo al germà de l'autor, Joan Roca i Sallas, o a la nostra redacció.

Revistes

En l'apartat de revistes, hem vist:

- el número 59 (març 2006) de «La Crinca», revista de l'Escola Pia de Moia, amb 36 pàgines de temàtica escolar;
- el número 2 (curs 2005-2006) de «Eduquem, Eduquem-nos», butlletí de les escoles d'Artés, Avinyó, Calders, Monistrol de Calders i Santa Maria d'Oló, amb 4 pàgines sobre aquestes escoles primàries;
- el número 109 (I trimestre 2006) de «Palestra», portaveu de l'esport moianès, amb 16 pàgines de temàtica esportiva;
- el número 83 (abril 2006) de «Tretze Veus», butlletí del Servei de Catequesi de l'arxiprestat del Moianès, amb 4 pàgines de temàtica catequística;
- el número 11 (abril 2006) de «El Vaixell de Paper», butlletí de l'Associació Rusc i Avets, amb 16 pàgines sobre aquestes entitats benèfiques.

Diaris

Passant als diaris, hem trobat les següents notícies (que donem per ordre cronològic i, si no diem res, es tracta del diari manresà «Regió 7») d'interès per a Moia i rodalia i la seva gent:

—31-3-2006: «Festival benèfic de dansa a Moia pels animals abandonats».

—31-3-2006 («El 9 Nou»): «Segon lloc del moianès Joan Capdevila a la duatló de Banyoles». «Nando Jubany s'ha guanyat un innegable prestigi amb el restaurant de Calldetenes Can Jubany, amb estrella Michelin i tot».

—3-4-2006 («El 9 Nou»): «Veïns de Collsuspina fan una plataforma contra la pedrera. Dijous van mostrar el seu enuig en el ple».

—4-4-2006: «Restauen un dolmen de Monistrol de Calders afectat pels focs del 2003». «Es construeix molt però no es té en compte l'entorn», breu entrevista a Carmen Borraz, paisatgista de Moia, dins la secció «Gent de casa». «Botiguers

Mn. Ramon Roca i Sallas

P. FRANCESC SAGRERA I RIERA
ESCOLAPI,
EDUCADOR I CONTEMPLATIU

d'Artés, Sant Fruitós, Navarcles i Moià regalen un cotxe». «Futbol: Moià-Pirinaica, avui a la Supercopa del Bages».

—5-4-2006: «Un incendi crema 2.000 m² de pinassa i alzina de la zona del Rourell de Moià». «El creixement de Moià», carta de Dídac Rimoldi criticant el «descontrol urbanístic que afecta Moià». «Casal d'esports a Castellterçol per Setmana Santa». «Alba Iglesias (Judo Moià) es classifica per a la fase final de l'estatal Sub-23».

—6-4-2006: «Futbol: Síria i Moià, a les semifinals de la Supercopa del Bages». La «meteoimatge» és un romaní crescut enmig de la roca a Montserrat, fotografia tramesa a la redacció per Joan Capdevila, de Castellterçol.

—7-4-2006 («El 9 Nou»): «Un futbolista del Balenyà en denuncia un altre del Moià als Mossos per una agressió en un partit». «El grup ecologista del Moianès ha presentat al·legacions al **PITC** en referència a l'autovia que anirà Badalona i Centelles, que inclou la variant de la C-59 a Sant Feliu de Codines».

—10-4-2006: «Ferit lleu un ciclista en una caiguda a Moià». La «meteoimatge» mostra uns insectes sobre una planta, fotografia tramesa a la redacció per Carme Codina (Moià).

—11-4-2006: «Avui dia no hi ha prou aprenents de paleta», breu entrevista a Josep Crusat i Fanés, contractista d'obres de Moià, dins la secció «Gent de casa». «Duatló: El júnior moianès Ihaki Baldellou, campió de Catalunya a Castellfollit de la Roca».

—11-4-2006 («Avui»): «Un Quixot futurista. Rafael Amargo i La Fura dels Baus presenten "D.Q. Pasajero en transito" al Tívoli, un espectacle basat en l'obra de Cervantes», alticle amb una fotografia en què es veu el moianès Carles Padrissa, director de La Fura dels Baus i encarregat de l'escenografia.

—13-4-2006: «A la recerca de la bellesa eqüestre. S'inaugura a Calders una eugassada dedicada a la cria de

cavalls àrabs». El nom de l'empresa és Equus Arabians i està situada ran de la carretera de Moià a Calders, a l'altra banda del restaurant Urbisol.

—13-4-2006 («El 9 Nou»): «Gerard Farrés guanya el tram d'enduro a Moià».

—15-4-2006: «Un "spa" entre Calders i Moià. L'hotel Urbisol amplia les seves instal·lacions amb una àrea de nous serveis».

—18-4-2006: «El jugador de golf ha de tenir una bona actitud», breu entrevista a Joan Girbau, jugador de golf de Castellterçol, dins la secció «Gent de casa».

—21-4-2006: la «meteoimatge» és un cirerer florit, de Moià, fotografia tramesa a la redacció per Joan Capdevila (Castellterçol).

—21-4-2006 («El 9 Nou»): «Els incidents del Moià-Balenyà», carta signada per Joan Clara, president del CE Moià. «Moià desencalla les polèmiques obres de la ronda de les Illes. Els veïns, que s'havien queixat de les contribucions, hauran de pagar menys». «Joan Capdevila, a l'Estatl de duatló». «Alba Iglesias, a l'Estatl de judo».

—22-4-2006: «L'esbart de Castellterçol va representar l'antiga moixiganga».

—24-4-2006 («El 9 Nou»): «Mor l'empresari de Castellterçol Josep Tuneu».

—25-4-2006: «Somnio poder-me dedicar en cos i ànima a la cuina», breu entrevista a Elisabet Udina i Tormo, xef aficionada i funcionària de Castellterçol, dins la secció «Gent de casa». «Judo: Cinquè lloc d'Alba Iglesias a l'estatal Sub-23, a Madrid». «Caminada de Castellterçol a Montserrat». La «meteoimatge» és una vista de Moià des d'un camp de colza, fotografia tramesa a la redacció per Núria Mas.

—26-4-2006: «Ara la màquina em diu què he d'arreglar del cotxe», breu entrevista a Alfons Mascaró i Bertran, mecànic de cotxes de Moià, dins la secció «Gent de casa». «La història de Castellterçol a través de postals i d'una auca».

—28-4-2006: la «meteoimatge» és una flor captada a Moià, fotografia tramesa a la redacció per Carme Codina.

—30-4-2006: la «meteoimatge» és un aspecte d'un xàfec a Castellterçol, foto-

grafia tramesa a la redacció per l'ajuntament castellterçolenc.

—1-5-2006: «Restriccions de trànsit a la C-59 entre Caldes de Montbui i Moià a conseqüència d'unes obres de millora en el ferm de la calçada».

CONFIRMACIÓ 2006

Hem buscat en els llibres la fe, i no l'hem
trobadà;
l'hem buscat dins un somni: tampoc no hi és
present;
en l'albada més tendra: no la duia l'albada.
L'hem buscada en els núvols i en el sol clar
i rogent.

A cavall de la vida hem llaurat bé la terra,
hi hem posat una mica de la teva llavor,
hem deixat que la pluja, que amb el vent
feia guerra,
la mantingui ben xopa refrescant la calor.

Ha nascut una planta petiteta i formosa,
que ha crescut amb nosaltres donant-nos
nou esclat.
De l'enveja i la ira l'hem guardat, i ella,
airosa,
ha tret nova brotada, i en el cor ha arrelat.

Quan l'hem vista un xic trista, nou adob li
donàvem,
amb la teva Paraula revifant-la de nou;
mai no resta pansida si amb pregària animàvem
aquesta fe menuda que ens deslliura del jou.

Al grup de nois i noies confirmats el 22-4-2006

Amb l'oreig, nova empenta farà créixer la
planta;
l'Esperit vivifica i li treu nou esclat.
Una fe jove i forta? Doncs ja res no ens
espanta!
Amb alegria o penes farem comunitat.

Lluitadors de fe noble, generosos que amb
traça
escampareu alegres de la fe la llavor,
no us rendiu: si té ufana, no quedarà mai
lassa
i esdevindrà aquell arbre que aixopluga i fa
olor.

Ara us toca a vosaltres de dir sí amb veu
força.
No temeu: els obstacles no faran mai
paranys.
L'Esperit que embolcalla ara us obre la
porta.
No mireu mai enrere, amics meus: per molts
anys!

Glòria PONS

CLÍNICA PODOLÒGICA MOIÀ

DP. Carme Mendosa Saera
N. Col. Podologia 1.113 / N. Col. Infermeria 34935

TRACTAMENTS DE PODOLOGIA I INFERMERIA

Plaça Colom, 4, 2n, 2a
Tel. 93 820 9155 - 08180 MOIÀ

BIBLIOTECA DE MOIÀ

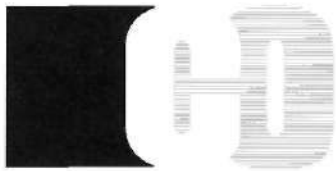
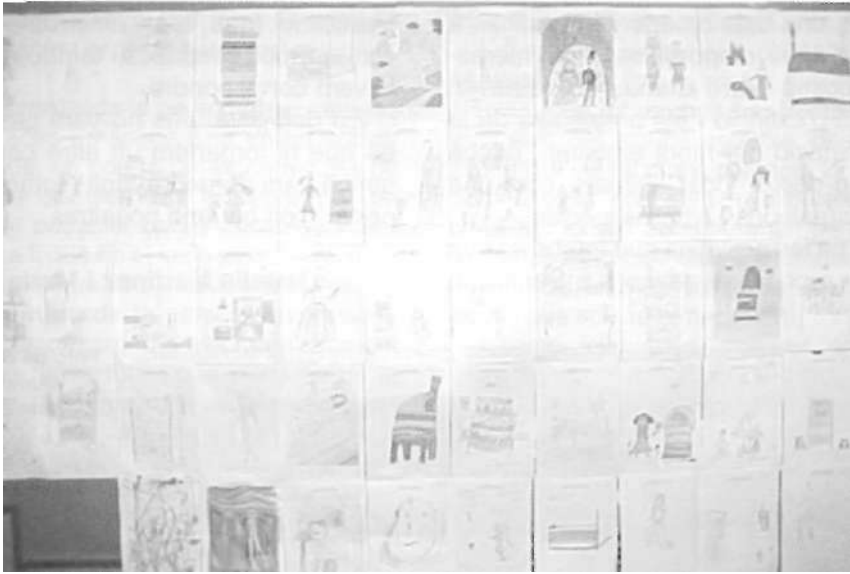
FL COMERÇ A MOIÀ. APARADOR DE LA BIBLIOTECA.— Durant la setmana de Sant Jordi l'Agrupament de Botiguers i Comerciants (ABIC) de Moià i la biblioteca han participat en un projecte comú per difondre el fons de la biblioteca i alhora fer uns aparadors plens de llibres amb motiu de la diada del llibre i la rosa. Així, doncs, una vintena de botigues han exposat llibres i revistes, relacionats amb la temàtica del comerç, als seus aparadors.

CARTES I SORTEIG DE LLIBRES.— El dia 28 d'abril, amb el rondallaire Joan

Cirera hem tancat el cicle de «L'hora del conte» d'aquesta primavera i hem fet un sorteig de contes per a tots els participants en la mostra de dibuixos sobre «La princesa i el pèsol». Enhorabona a tots els dibuixants! El pròxim cicle de contes ja serà a l'estiu, amb els «Contes a la fresca» del parc.

TERTÚLIES LITERÀRIES.— Per al dilluns dia 3 de juliol és prevista una tertúlia sobre la novel·la *El dia de l'ós*, de l'escriptor Joan-Lluís Lluís, de la Catalunya Nord. Passeu a recollir el llibre i en parlarem plegats.

Mostra de dibuixos sobre el conte d'Andersen La princesa i el pèsol

CLÍNICA DENTAL

Dr. Carles Olivé i Moncho

METGE ODONTO-ESTOMATÒLEG
ORTODÒNCIA - IMPLANTS

Plaça Major, 10, 3er. 2a.
Tel. 93 830 06 98 (hores a convenir)
Tel. urgències 629 058 269
(Col·laborador: Dr. Marc Pujol)

MOIÀ

PÀGINA DE L'INSTITUT

Colònies a Cantàbria

El dilluns dia 3 d'abril els alumnes de segon d'ESO de l'Institut d'Educació Secundària Moianès vam marxar de colònies cap a Cantàbria. Allí, durant cinc dies, vam fer-hi moltes activitats i vam treballar el Crèdit de Síntesi. Ens va fascinar a tots anar a la platja o al parc de Cabàrceno, on vam veure molts animals exòtics i en perill d'extinció, com ara foques, xinxilles, etc.

Un dia, havent dinat, vam anar al SOS Planeta, una sala on ens van explicar, a través d'unes diapositives molt interessants, coses sobre animals que estaven en perill d'extinció i els problemes de la contaminació del medi ambient. També ens van deixar tocar animals, com una serp, camaleons i altres espècies.

Una de les activitats que també ens va agradar molt va ser la visita a Santillana

del Mar. Férem un recorregut pel poble mentre treballàvem el Crèdit de Síntesi. Ens va agradar molt perquè és un poble que conserva edificis de fa molts anys, com l'antic ajuntament.

En canvi, una visita que ens va avorrir una mica va ser la de San Vicente de la Barquera, per culpa del mal temps.

Durant els cinc dies ens vam allotjar en un alberg anomenat Los Nuberos. Era molt net, i el menjar, boníssim. Hi vam estar molt bé. Els monitors, com el Marcelino (que era l'amo de l'alberg), van ser molt simpàtics i també nosaltres hi vam correspondre.

En definitiva, ens ho vam passar tan bé que hi tornariem un altre cop. Ah!, i també vam aprendre molt i tothom es va portar molt bé amb nosaltres.

Natàlia Martínez i Maria Franch

Foto de grup dels
alumnes a
Cantàbria

CAMPANADES

LES MALAVENTURANCES

Malaventurada la persona que no sap endevinar quan els altres tenen mal de cap i s'imagina que no li volen bé els qui, amb el front arrugat, li diuen poques paraules.

Malaventurada la persona que desconfia de tothom i no sap que, anant de camí, si fos possible trobar-se amb ella mateixa sense saber que és ella mateixa, es malferiria de la pròpia fatxa.

Malaventurada la que no sap que l'infant que plora callaria bressolant-lo, i fracassarà la que ignora que tots els homes del món continuen necessitats d'amor i de tendresa. S'agafen més mosques amb una gota de mel que amb un barril de vinagre.

Malaventurada la que no sap que els cops de geni i d'ira són explosions incontrolades de les quals un mateix s'avergonyeix un cop passat el temporal. El millor és deixar passar i esperar que el cel s'assereïni.

Malaventurada la persona que amb les seves traces i moltes s'ha enfilat socialment i que, un cop té un alt càrrec, ha de passar-se els dies fent equilibris per no caure del pedestal on va enfilarse i fent esgrima a fi que no el facin saltar. A mi m'agrada ser el que sóc, i santes pasqües.

Malaventurada la persona neurastènica que sempre para l'orella maliciosament i després rumia tot el que d'ella ha dit la gent i no sap prescindir-ne. Alguna cosa han de dir, els altres. Tots en diem, de coses de la gent.

Aquesta mena de persones aquí descrites, que puc ser jo, que pots ser tu, no tindran mai pau en aquest món, i són tan

insuportables que a l'altre món els espera, com a càstig, una bona urticària.

EL NORD DE LA FELICITAT

Qui vol escriure sobre la felicitat s'ha de limitar a donar orientacions. Ho comparo als quatre punts cardinals: el concepte és vague, però ens orienta. La felicitat mai no és una arribada i està sempre exposada a la precarietat i a les oscil·lacions.

La cultura actual ens vol fer creure que trobarem la felicitat en un perpetu zàping, papallonejant d'una flor a l'altra. Podem comparar la felicitat a un miratge, aquella il·lusió òptica que ens fa veure aigua al desert però que, per més que caminem, mai no abastem. Em sembla que es necessita més valor per a suportar la felicitat excessiva que no pas per a resistir els contratemps de la vida ordinària.

La societat actual ens obliga a donar, sempre i en tot lloc, la imatge que som molt feliços i que tot va molt bé. Sempre hi ha algú que, per alguna escletxa, descobreix l'autèntica veritat d'una persona. Quan arribem a casa ens sentim alliberats de la comèdia. El vell Sèneca, quan parla de la felicitat, afirma que qui va acumulant béns i patrimoni té més servituds que no pas aquell que sols té el necessari.

L'home feliç és el que en cada circumstància descobreix el temps oportú per a fer bé al proïsme. Acabo d'escoltar per una emissora de nit on intervenen els oients que el conductor d'un camió, des de la cabina, ha dit que l'enveja és el camí més curt a la infelicitat i desventura.

Mn. Pere CAMPÀS BONAY

LÀMINES IMPERMEABILITZANTS
PREPARATS ASFÀLTICS
MASTICS I PERFILS PER A JUNTS
AÏLLADORS TÈRMICS I ACÚSTICS

ADITIVS PER A MORTERS I FORMIGONS
PINTURES PER A LA CONSTRUCCIO
PRODUCTES ANTICORROSIUS

ASFALTEX
Prestigi en Impermeabilització

Ctra. Molins de Rei a Rubí, km. 7,3 VALLDORREIX (Barcelona) ☎ 930 747 112 - Fax 935 894 393 E-mail: asfaltex@adv.es http://www.asfaltex.com

NOTÍCIES DE L'ESTANY

es celebracions de Setmana Santa van transcórrer amb força participació.

El diumenge de Rams es féu la tradicional benedicció davant l'església, amb molts petits duent palmes i rams amb garlandes.

El Dijous Sant l'ofici religiós va ser a les sis de la tarda. Al bell mig de l'església, en una taula, les espigues de blat i pa, el raïm i vi feien més visible la representació de l'Eucaristia en la diada que se'n commemora la institució. Després el Santíssim fou posat en el sagrari, ornamentat amb plantes, flors i ciris encesos, ofrena dels feligresos.

El Divendres Sant a les nou del matí es féu un Via Crucis dins el claustre. A les sis

de la tarda, la funció amb la lectura de la Passió.

El Dissabte Sant al capvespre, la Vetlla Pasqual anà acompanyada d'un repic general de campanes.

El Diumenge de Pasqua els més petits primer i els més grans després van oferir, en sortint de missa, balls i caramelles.

En aquest temps s'han fet altres actes com a ajuda a l'escola materna: sopars populars, rifa de mones i venda de roses per Sant Jordi.

Hem d'anotar els enterraments de Ramona Vilegeliu i Arisa (22 de febrer) i de Jaume Purtí i Vilageliu (13 de març), al cel sien.

M⁵ Estany ESPARÓ

SETMANA SANTA

Heus ací els actes de Setmana Santa d'enguany:

Dies 6, 7 i 8 d'abril (dijous, divendres i dissabte abans del Ram), Trídium a la Mare de Déu dels Dolors, amb missa a les vuit del vespre a la parròquia, presidida pel senyor rector, Mn. Francesc X. Arumí.

Dia 9 d'abril, diumenge de Rams, benedicció de rams a tres quarts de dotze davant l'església parroquial.

Dia 10 d'abril, Dilluns Sant, a les nou del vespre, a la parròquia, celebració comunitària de la Penitència.

Dia 13 d'abril, Dijous Sant, a les set de la tarda, missa vespertina de la Cena del Senyor. A les nou del vespre, a la plaça Major, sota la llum de les teieres, evolucions dels disset Armats (la Creu, el Quadre, el Triangle, el Rellotge, la Cadena i l'Esgrima), sota la direcció del banderer Manel Fabián.

Dia 14 d'abril, Divendres Sant, a les deu del matí, Via Crucis a l'església. A les sis

de la tarda, acció litúrgica de la Passió i Mort del Senyor.

Dia 15 d'abril, Dissabte Sant, a les deu de la nit, Vetlla Pasqual.

Dia 16 d'abril, diumenge de Pasqua, a les deu i a les dotze, misses de Resurrecció. Al carrer, actuació d'un grup de caramelles de l'Escola Pia.

Durant la Setmana Santa es van instal·lar els tradicionals passos o misteris a l'església, a les capelles de la nau lateral esquerra, on han quedat instal·lats permanentment per tal que puguin ser admirats durant tot l'any.

LLEURE I CULTURA

Heus ací algunes activitats lúdiques o culturals esdevingudes a Moià recentment:

—El divendres dia 7 d'abril, de quatre a vuit de la tarda, a la plaça Major, taller de manualitats per a nens i nenes, organitzat per «Mou-te».

—El dissabte dia 8 d'abril, a dos quarts de nou del matí, sortint del pavelló municipi-

pal, III Raid del Moianès (de cavalls joves), organitzat pel Club Hípic Moianès, Trofeu Frap-Arabians.

—El diumenge dia 9 d'abril, a partir de dos quarts de nou del matí, excursió matinal cap a l'Estany, organitzada per Riven-del. A les dues del migdia, calçotada al parc, organitzada pel Fanal.

—El divendres dia 21 d'abril, a dos quarts de quatre, a l'escola bressol Garrofins, xocolatada; l'endemà al matí, jornada de portes obertes. Pre-inscripcions: del 2 al 15 de maig.

—També el divendres 21 d'abril, a les vuit del vespre, a Can Carner, homenatge als esportistes de les nostres entitats i lliurament de premis als campions locals de l'any 2005 (15- Festa de l'Esport), organitzat pel Consell Local d'Esports.

—El dissabte dia 22 d'abril, vigília de Sant Jordi, a les cinc de la tarda, cercavila amb el drac, seguida de berenar popular a la plaça Major i actuació d'uns pallassos. Acte organitzat per l'Agrupament Escolta Mn. Amadeu Oller, l'Ateneu, Les Llabordes, la CAL (Coordinadora d'Associacions per la Llengua Catalana) i el JIA (Jovent Independentista de l'Altiplà).

—El diumenge dia 23, diada de Sant Jordi, parades de roses i llibres al centre de la vila.

—El diumenge dia 30 d'abril a les nou del matí, I Pedalada «Racons del Moianès».

CERCLE ARTÍSTIC

El dia 11 de març una vintena de socis del Cercle Artístic i familiars van fer una visita guiada al museu d'art de Montserrat. Acabat anaren a dinar a Manresa.

Durant la Setmana Santa es realitzà el concurs infantil i juvenil de dibuix, amb la participació de 44 obres distribuïdes en cinc categories. El diumenge de Pasqua es lliuraren els premis:

—Categoria A (5-7 anys): Emma Estrella, Andrea Orellana, Angèlica Moreno, Luana Cànovas.

—Categoria B (6-10 anys): Anna Mauri, Malina Costas, Ivet Marià, Gisela Soler.

—Categoria C (11-14 anys): Cristian

Massip, Anna Bach Valls, Marc Arisa, Núria Coma.

—Categoria D (15-16 anys): Aida Mauri.

—Categoria E (17-18 anys). Anna Checa, Enric Rovira.

El jurat era format per Bemabé Martos, Xavier Vidal, Marga Vilajoana, Joan Abancó i Marina Berdalet.

El Cercle va preparant amb entusiasme la quarantena edició del Concurs de Pintura Ràpida. Ja des d'ara animem a participar-hi.

ALTRES ENTITATS

El Patronat de l'Arbre Fruiter va reunir-se el dia 9 de febrer a dos quarts de deu del vespre a Can Carner, amb el següent ordre del dia: valoració de la celebració del Centenari; renovació parcial dels Estatuts; renovació parcial del Patronat; precs i preguntes.

El Cor Parroquial de Moià ha començat una nova etapa sota la direcció del mestre Carles Farreras i Duran (de Castellterçol, relacionat amb la família Cabero, del Cor Madrigal), amb la realització d'assaigs cada divendres a dos quarts de deu del vespre. Amb aquest motiu resta obert a la incorporació de nous membres. Les persones afeccionades al cant coral que vulguin participar-hi, poden posar-se en contacte amb l'entitat trucant al telèfon 93 830 00 650.

L'Hospital-Residència de la Vila de Moià va convocar assemblea general per al dissabte dia 29 d'abril a les nou del vespre, amb el següent ordre del dia: lectura de l'acta de l'assemblea anterior; activitats i projectes; renovació parcial de la junta; precs i preguntes.

Ràdio Moià (107.8 FM) ha difós unes targetes amb la seva actual programació, molt nodrida. Per a més detalls, tel. 93 830 06 07 o bé les adreces electròniques següents: (www.radiomoia.tk) (radio-moia@moia.net).

El Consorci del Moianès ha ofert un nou curs de formació adreçat al teixit associatiu del territori. També ha convocat presentacions del Pla de Recepció i d'Acolliment del Moianès (26 d'abril, set del vespre, Can Carner de Moià; 17 de maig, set del vespre, Cal Recader de Castellterçol).

EXPOSICIÓ

El pintor moianès Antonio García Iglesias, resident actualment a Palamós, ha exposat, del 30 de març al 30 d'abril, al Parador de Turisme de Benicarló. La mostra es componia de vint-i-quatre paisatges inspirats principalment per la llum del Mediterrani. Els periòdics «El Dissabte» (setmanari del Baix Maestrat, 7 d'abril) i «7 Dies. Actualitat de Benicarló» (8 d'abril) van dedicar-li sengles pàgines.

MISCEL·LÀNIA

El divendres dia 21 d'abril a dos quarts de deu del vespre tingué lloc a l'església parroquial una vetlla de pregària «en l'entorn de Taizé».

L'endemà, dissabte dia 22, durant la missa vespertina el senyor bisbe, Móns. Romà Casanova, conferí el sagrament de la Confirmació a dotze nois i noies.

L'ajuntament ha difós una circular sobre identificació i registre d'animals domèstics.

També l'ajuntament ha encarregat a una empresa especialitzada fer obres de protecció i sanejament a la part externa i superior del campanar de Moià, sobretot perquè no hi entrin ni hi defequin els coloms.

El dia 27 d'abril començà a Can Carner un curs de busseig, organitzat per Albert Rovira i el Xaloc Diving Center de l'Estartit.

L'escola d'anglès Level (Forn, 15-17, tel. 93 820 83 66) ofereix colònies en anglès, cursos a l'estranger, tallers, classes particulars, etc.

NOTES SUPLICADES

Tota la família Roca-Crespiera agraeix les mostres de condol i afecte rebudes amb motiu del traspàs de la Conxita. Gràcies per dar-nos la vida, els anys de convivència i els records que quedaran per sempre. Gràcies a tots.

Els familiars de Ramon Prat i Queralt i la raó social Queviures Cal Truques també donen les gràcies per l'acompanyament de moltíssimes persones experimentat en ocasió de la seva defunció.

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

Danna Maciel i Pla, filla de José Luis i d'Eugènia, dia 14 de febrer.

Clara Vila i Sala, filla de Jordi i d'Assumpta, dia 24 de febrer.

Marc Catot i Burdó, fill de Francesc Xavier i de Sandra, dia 10 de març.

Juliette Maillet i Freixanet, filla de Victor i de Núria, dia 18 de març.

Júlia Viladrich i Serra, filla de Josep i d'Isabel, dia 18 de març.

Judit Garcia i Tantihà, filla de Salvador i de Núria, dia 19 de març.

Sònia Li i Ye, filla de Shibao i de Zegin, dia 23 de març.

L'enhorabona als venturosos pares.

Defuncions

Albert de Arriba i Paulet, de quarantatres anys, dia 4 d'abril.

Maria Llovell i Berengueras, de setantnou anys, vídua de Salvador Cuberta, dia 8 d'abril.

Concepció Crespiera i Canamasas, de setantnou anys, vídua de Valentí Roca, dia 14 d'abril.

Ramon Prat i Queralt, de vuitanta-set anys, dia 15 d'abril.

Josefa Rovira i Illa, de vuitanta-set anys, vídua de Salvador Farràs, dia 21 d'abril.

Soledat Pla i Sallas, de setanta-set anys, dia 22 d'abril.

Rosalia Vihas i Gay, de vuitanta anys, dia 28 d'abril.

Al cel sien. Donem el condol a llurs familiars.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Els qui vulguin donar-nos articles, notícies o altre material per al pròxim número han de fer-nos-ho arribar abans del dia 1 de juny, en què tancarem l'edició. Demanem que hom ens informi d'esdeveniments com naixements, casaments, defuncions esdevingudes fora de Moià, finals de carrera, festes familiars, activitats d'entitats, etc. Gràcies.

Per error de redacció, en el número anterior figurava, al peu de la fotografia de la pàgina 29, la indicació «Albert Vila amb una perdiu» en lloc de «Albert Vila amb un faisà».